

Se lasă înserarea

Flavius

Se lasă înserarea mai devreme
ca o întomnare pe sufletul neliniștit
în cicatricea timpului la care pietrele visează
cu pielea întinsă sub ape.

Tu privești ca o pasăre luminișul prin ramuri,
din clătinatul frunzelor
înțelegi de unde adie vântul
și surâzi a vreme bună.